

Forflag paa Finansloven om Forøgelse af Artilleriets Kadrer. Det undrer mig, at han kunde finde det underligt, thi paa det Punkt er jeg af samme Mening som det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), at for saa vidt det er Krigsministerens fulde Overbevisning, hvad jeg ikke tvivler om, at en saadan Forøgelse er nødvendig for Landet i Kraft af den Mand, som gennem Traditionen er nedarvet fra vore Forfædre, saa maatte han være — jeg havde nær sagt en Pfalt, om han ikke vilde sige, at han vilde have, hvad der behøves for at bemande Fæstningen. Jeg synes ikke, det er forunderligt, men netop at der er Konsekvens i den Tanke, saa jeg kan godt forstaa, at Ministeren kan vende sig derhen. Striden mellem de ærede Medlemmer fra Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsten) og Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) skal jeg ikke blande mig videre i, men jeg skal dog sige saa meget, at det ogsaa er min Opfattelse, for saa vidt jeg efter min ringe Evne har kunnet danne mig en Mening, at de store økonomiske og sociale Spørgsmaal, der ere oppe i Tiden blandt Folkene, ere ikke modne til Afgørelse. Det staar paa Militarismen; sejer den, saa ligge de økonomiske Spørgsmaal under, men taber Militarismen sig, saa maa de økonomiske Spørgsmaal komme frem, og det er muligt, at Militarismen og de sociale Spørgsmaal vilde komme til at føre en Kamp paa Liv og Død med hinanden, om ikke med rislede Kanoner og Magasingeværer, saa med de Baaben, hvormed der dannes en offentlig Mening, i de forskellige Lande. Den Brydnings-tid ligger for, og saalænge den staar paa, tror jeg ikke, at vi vilde opnaa ordnede Tilstande eller undgaa Provisorisme, selv om de Herrer, saa nok saa mange Overenskomster om OL, Sukker og lignende Forhold. Det har jeg villet tillade mig at pointere i største Korthed. — Hvad jeg navnlig har taget Ordet for, er for at omtale et Par lokale Spørgsmaal, som jeg tror have økonomisk Interesse, og jeg skal her bemærke, at medens vi vel ikke kunne blive fri for al storpolitisk Forhandling, anser jeg det dog for rigtigt at give en Mening til Rende, om mindre Sager her i Landet, som vi nok vilde kunne enes om trods al Principforstel, og som kunne have Betydning for Folket. Der er saaledes, som vi vide, hvert Aar opført Bevillinger paa Finansloven til Fiskeriet, og der er talt meget her til Jorden for Fiskeriet. Det kan ikke nægtes, at det er glædeligt at se, at disse Bevillinger forøges, og at der vises megen Interesse for Fiskeriet i Almindelighed og hvad dermed staar i Forbindelse. Naar der

nu er Tale om en Bevilling til Undersøgelser ved Anholt, med Hensyn til Bygningen af en Havn, saa er det en Tanke, som jeg hilser med Glæde. Jeg tror, at er der noget Sted, hvor Forholdene gøre det ønskeligt at saa en Fiskerihavn, saa er det Anholt. Jeg frygter ikke, at Pengene kunne blive brugte til at bygge en Havn paa urette Maade. Man ved jo i øvrigt ikke endnu, hvilken Maade der er den rigtige. Det ærede Medlem fra Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinejen) kritiserede meget de Tanker, der vare fremme om Havnebygning. Jeg tillader mig at mene, at man ikke i Almindelighed kan sige, hvorledes disse skal bygges; det afhænger meget af de stedlige Forhold. Jeg vil kun anbefale det kommende Finansudvalg og Regeringen at tage denne Sag under meget nøje Overvejelse, hvad de selvølgelig ogsaa vilde gøre, og navnlig vil jeg spørge, om det ikke vilde være rigtig at bygge saa stor en Havn, at den kunde modtage større Fartøjer end dem, vi i Almindelighed ere vant til at benytte i vore Farvande. Jeg skal tillade mig at oplyse, at i det lille Land Holland er der en saadan Interesse for Fiskeriet og drives der, saa meget Fiskeri i Nordsøen, at den samlede Indtægt af det hollandske Fiskeri i Nordsøen overstiger eller kan dog fuldtud maale sig med den Indtægt, Danmark har af sin Smørudførsel. Det beviser, hvor langt det Folk er fremme og tillige, hvor langt vi i saa Henseende ere tilbage. Hollenderne fiske flere Penge op i Nordsøen, end vi saa ind ved al vor Smøreforsport. Hvad det særlig kommer an paa, er, at have Fartøjer, som passe. Disse hollandske Fiskefartøjer ere saaledes indrettede, at de kunne taale Søen. De ere i Reglen tomattede Stibe med en temmelig betydelig Dampkraft, som de kunne benytte efter Omstændighederne, saa at de kunne holde Søen, hvordan Vejret er, ligesaa godt som en anden Sejler. Dampkraften benytte de i stille Vejr, maasse ogsaa til at sejle frem og tilbage og ellers deres Sejl — de ere som sagt temmelig forsvaerlig riggede. Det er nu et stort Spørgsmaal, hvis der er noget i, hvad vore Fiskere sige, at vore Fiskepladser ved Anholt og Issefjordens Indløb og overhovedet i Kattegat ikke ere saa gode som de skulde være, om det da ikke skulde være muligt, at der en Gang her i vort Land kunde danne sig f. Eks. et Aktieselskab eller overhovedet et Selskab ligesom det forenede Dampskibsselskab med det Formaal, at skaffe tidsvarende og passende Fiskefartøjer. Jeg synes ikke, det er umuligt, at tage Storffiskeriet i Nordsøen op fra Kattegattet eller navnlig, hvis man en Gang i Tiden kunde komme til gode Fiskerihavne paa